

РЕШЕНИЕ

№ 26220

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5352** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, срещу решение № 3774/20.10.2025г., постановено по НАХД № 8599/2025г. на Софийски районен съд, НО, 129-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 824130-F/22.04.2025г, издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1400 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и в абсолютно противоречие с доказателствата по делото. Счита за неправилен извода на районния съд, че в процесното НП неправилно е определен субектът на нарушението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, като се твърди, че в случая задълженото лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ е „Л. Т. Ритейли ЕООД, а не „Елвика“ ЕООД. Изтъква се, че в проверявания от органите по приходите търговски обект безспорно е било установено да функционира фискално устройство (ФУ) модел „Datecs FP-2000“ с индивидуален номер на ФУ D. и индивидуален номер на фискалната памет 02933442, регистрирано в НАП с №4745886 от дата 02.09.2024 г. на името на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД. Така според

касатора всички операции на ФУ и отчетените с тях обороти са от името и за сметка на това дружество, което е носител и на административнонаказателна отговорност за допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, съгласно която всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон). Пзовава се на представените по делото писмени доказателства, от които безспорно се установявало, че е извършена проверка на 05.03.2025 г. в търговски обект, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД при която от проверяващите органи е направена контролна покупка на стока, за която не е издаден фискален бон. По отношение на представения от дружеството договор за сътрудничество от 17.06.2019 г., с който „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД е възложило на „Елвика“ ЕООД да извършва търговска дейност в търговския обект се твърди, че съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ е допусната такава възможност, като се акцентира, че съгласно ал. 2 на същата разпоредба в случаите по ал. 1, т. 1 продажбите се регистрират по общия ред, от което според касатора следва извода, че субект на нарушението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС се явява юридическото лице, което е регистрирано като собственик и оператор на ФУ в обекта. В касационната жалба се излагат подробни съображения в подкрепа на доводите на касатора, че въпреки сключения договор за сътрудничество с „Елвика“ ЕООД, след като стоките са собственост на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД и продажбите се отчитат за негова сметка именно това е дружеството, което осъществява продажби по смисъла на закона. На следващо място се сочи, че АУАН и НП са издадени в съответствие на материалния и процесуалния закон, както и че неправилни се явяват твърденията за нарушение по чл. 40 от ЗАНН, изложени в жалбата на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД до районния съд. Твърди се, че не са налице основания за прилагането на чл. 28 ЗАНН, тъй като случаят не може да бъде отнесен към маловажните такива. Искането към съда е да се отмени оспорваното решение и да бъде потвърденото НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание - касаторът се представлява от юрк. Б., която поддържа жалбата и излага съображения за нейната основателност.

Ответникът - „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД, чрез адв. М., оспорва касационната жалба като неоснователна и моли съдът да остави в сила решението на районния съд като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът е установил следната фактическа обстановка:

На 05.03.2025 г., в 16:31 часа в [населено място], [улица], е била извършена проверка на търговски обект – кафе "О." по смисъла на параграф 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), при която е установено, че при извършена контролна покупка на 1 бр. смути „frudada ягода и банан“, 1 бр. смути frudada манго и ананас" и 1 бр. ръчно рисувани сладки на обща стойност 14.17 лева в 16:21 часа, заплатена в брой от Л. Б. -

старши инспектор по приходите при ЦУ на НАП С., за която не е издаден фискален бон от монтираното и функциониращо в обекта фискално устройство модел „Datecs FP-2000“ с ИН на ФУ D., ИН на ФП 02933442, рег. № на ФУ в НАП 4745886 (регистрирано на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]), дата на рег. в НАП 02.09.2024 г. или друг платежен документ. Плащането било прието от Е. Г. С. (обслужващ бюфет) и е осъществено преди легитимирането на органите на НАП, като след легитимацията от органите по приходите, от фискалното устройство е отпечатан КЛЕН за дата 05.03.2025 г., от който е видно, че гореспоменатата продажба и сума не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискален бон. От представената справка за актуално състояние на действащите трудови договори към дата 05.03.2025 г., сключени с „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД се установило, че дружеството няма сключен трудов договор с Е. Г. С..

За установените факти при проверката е бил съставен Протокол за извършена проверка (П.) сер. АА №0204523/05.03.2025 г., на основание чл. 110, ал. 4, във вр. с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

В хода на проверката от страна на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД е представено приложение № 1 към договор за търговско сътрудничество от дата 17.06.2019 г., сключен между „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД и „ЕЛВИКА“ ЕООД.

На „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД е бил съставен АУАН сер. АН № F./25.03.2025 г., затова че дружеството не е изпълнило задължението си за направеното плащане да издаде фискален бон, с което е нарушило разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Срещу така съставения АУАН е подадено писмено възражение, което наказващият орган е приел за неоснователно. Въз основа на съставения АУАН и събраните доказателства в хода на производството е издадено НП, с което на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1400 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка и въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства районният съд е намерил, че при ангажиране на административно-наказателната отговорност на санкционираното дружество са спазени изискванията на процесуалния закон - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените за това срокове и в установената писмена форма.

Посочил е в решението, че както в АУАН, така и в НП са посочени в пълен обем обстоятелства, при които е извършено нарушението, както и че са отразени всички съставомерни признаци на нарушението, като датата и мястото на извършване на нарушението и нарушените материалноправни разпоредби.

За да отмени процесното НП районният съд е приел, че административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон, при определяне на задълженото лице по смисъла на чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18).

След анализ на относимите разпоредби на Наредба № Н-18, представеният по делото договор за сътрудничество между „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД и „ЕЛВИКА“ ЕООД, действащите трудови договори на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД към 05.03.2025 г., и показанията на св. Л. Б., съдът е обосновал извод, че именно дружеството „ЕЛВИКА“ ЕООД съгласно чл. 29, ал. 1 - 2 от Наредба № Н-18, извършвайки дейност от чуждо име и за чужда сметка или събирайки суми от името и за сметка на друго лице, е задължено да регистрира извършените продажби или чрез собствено ФУ или чрез ФУ на доверителя. Така съдът е приел, че дружеството „ЕЛВИКА“

ЕООД е имало задължение да регистрира извършените продажби през фискално устройство в качеството си на довереник – комисионер, извършващ продажбата на стоки от името на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД.

Въз основа на горното е намерил, че наказващият орган е издал незаконосъобразно НП, тъй като неправилно е индивидуализирал субекта на нарушението.

Така постановеното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Правилни са изводите на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл. 42, респ. чл. 57 ЗАНН.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, освен когато плащането се извършва по банков път. Съгласно чл. 7 Наредба № Н-18 лицата по чл. 3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта.

От своя страна разпоредбата на чл. 29, ал. 1 Наредба № Н-18 дава възможност на лицето по чл. 3, когато извършва дейност като комисионер от чуждо име и за чужда сметка или събира суми от името и за сметка на друго лице, продажбите се регистрират, както следва: 1. чрез ФУ на доверителя, или чрез ФУ на лицето по чл. 3, като съгласно ал. 2 на същата разпоредба в случаите по ал. 1, т. 1 продажбите се регистрират по общия ред. От анализа на горната разпоредба следва извода, че при всички положения продажбите на стоките следва да се регистрират чрез ФУ в обекта, независимо дали е на името на доверителя или на комисионера. По делото е представено Приложение № 1 към договор за сътрудничество сключен между „Лагердер Травъл Ритейл“ ЕООД и „Елвика“ ЕООД, видно от който последното дружество се задължава да заплаща освен минимално месечно възнаграждение на „Лагердер Травъл Ритейл“ ЕООД за срок от три месеца и допълнително такова, което се изчислява на база процент от нетните продажби на всички продуктови категории, описани в подробно м. т. 2 и т. 3 от Раздел 5 на Приложение 1. В приложението също така са уговорени допустимите липси, брак, обучението и разноските за сметка на партньора. Самият договор за сътрудничество за сътрудничество не е представен по делото, поради което съдът не може да определи характера на сключения между страните договор, нито срокът му на действие, още по-малко да го квалифицира.

В така представеното по делото Приложение № 1 не е уговорено изрично между страните продажбите на стоките с кое ФУ ще се регистрират, поради което съдът обосновава своите изводи, въз основа на приетата по делото фактическа обстановка, която се доказва от представените с административната преписка доказателства. Безспорно установеното по делото, че в обекта е монтирано и функционира фискално устройство модел „Datecs FP-2000“ с ИН на ФУ: D., ИН на ФП 02933442, рег. № на ФУ в НАП 4745886, регистрирано именно на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД на дата 02.09.2024 г. в НАП, сочи, че именно това дружеството е осъществявало търговската дейност в обекта, доколкото същото в изпълнение на разпоредбата на чл. 7 Наредба № Н-18 и в качеството на лице по чл. 3 от наредбата е монтирало и въвело в експлоатация цитираното по-горе ФУ в обекта.

Фактът че дружеството е сключило договор за сътрудничество с дружеството „Елвика“ ЕООД не го освобождава от задължението му по чл. 118, ал. 1 ЗДДС да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), доколкото в търговския обект е било налично ФУ регистрирано на името на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“

ЕООД, тоест то е задължено лице по смисъла на чл. 3 Наредба № Н-18. Очевидно волята на страните е била продажбите да се отчитат на името на дружеството „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД с оглед определянето на размера на дължимото допълнително месечното възнаграждение от страна на „Елвика“ ЕООД. Видно от регистрацията на ФУ в НАП, същата е от 2024 г., а не например от 2019 г., от когато се твърди да е сключен договора за сътрудничество, което потвърждава извода, че дейността се осъществява от „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД. След като всички операции на ФУ и отчетените с тях обороти са на името на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД логично е субект на нарушението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС да се явява юридическото лице, което е регистрирано като собственик и оператор на ФУ в обекта. Неизпълнението на това задължение не може да се оправдае с твърдението, че в обекта се извършват продажби от „Елвика“ ЕООД, но от името и за сметка на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД, тъй като отговорността за нарушение по чл. 118, ал. 1 ЗДДС възниква за субекта, извършил продажбата от гледна точка на регистрацията на ФУ в НАП. В тази връзка твърдените договорни отношения с дружеството „Елвика“ ЕООД имат значение единствено във вътрешните им отношения и не променят горния извод.

При тези данни, противно на извода на районния съд, настоящият съдебен състав намира, че отговорността за издаване на касов бон при покупката на стоките е на дружеството „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД, на чието име е регистрирано ФУ в обекта.

В случай че дружеството „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД не е искало да носи отговорност пред органите на НАП е следвало да прекрати регистрацията на ФУ в НАП за търговския обект, каквато възможност е имало съгласно чл. 20 от Наредба № Н-18. Прехвърлянето на отговорността на другото дружество е защитна теза, която не се подкрепя от доказателствата по делото. Не случайно в разпоредбата на чл. 29 от Наредба № Н-18 е дадена алтернативната възможност при договорите за сътрудничество ФУ да бъде регистрирано или на лицето по чл. 3 или на доверителя, именно с цел яснота по отношение на отговорното лице пред органите на НАП. С други думи регистрацията на ФУ в обекта сочи субекта по чл. 3 от Наредба № Н-18, съответно отговорността по чл. 118, ал. 1 ЗДДС е върху него.

В тази връзка основателни са доводите в касационната жалба, че допускането на обратното създава предпоставка за възпрепятстване на органите по приходите при извършването на оперативни проверки в търговските обекти да установят кое е задълженото лице, както и че подобен подход допуска и заобикаляне на нормативната уредба по отношение достигане на прага на облагаемия оборот за задължителна регистрация по ЗДДС, регламентирана в чл. 96, ал. 1 ЗДДС.

Видно от съставения по време на проверката протокол в обекта са се извършвали продажби от Е. Г. С. (обслужващ бюфет), която при контролната покупка не е издала касов бон, за което обстоятелство не се спори между страните. Ирелевантно за нарушението е обстоятелството, че служителката не е имала трудов договор с „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД.

По делото се доказва по безспорен начин извършеното нарушение по чл. 118 ал. 1 ЗДДС, което не се оспорва от страните. Касае се за формално нарушение, чиято съставомерност не е обусловена от настъпването на вреди, като за осъществяването му е достатъчно да се констатира издаване на фискален бон за извършена продажба на стоки или услуги, която не е регистрирана на ФУ, какъвто е настоящия случай. Имуществената санкция в размер на 1400 лева е правилно определена съгласно чл. 185, ал. 1 ЗДДС.

Настоящата съдебна инстанция намира, че доколкото се касае за спазване на фискална дисциплина и защитата на фиска, случаят не може да бъде отнесен към маловажните такива по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че е налице твърдяното касационно основание за противоречие на решението на районния съд с материалния закон, поради което същото като неправилно, следва да бъде отменено.

При този изход на спора в полза на касатора следва да се присъдят разноски в размер на 81.81 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3774/20.10.2025г., постановено по НАХД № 8599/2025г. на Софийски районен съд, НО, 129-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 824130-F./22.04.2025г, издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1400 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

ОСЪЖДА „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД да заплати на НАП сумата в размер на 81.81 евро, разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....2.....